

IN GESPREK MET GOD

Een verslag van David

Inleiding

'Ik voel me zo eenzaam... Ik denk dat niemand dit echt kan invoelen en begrijpen.' Zo maar een uitspraak die herkenning zal geven. Want staat elk mens niet ten diepste alleen wanneer er bijvoorbeeld een keuze gemaakt moet worden? Wanneer je kijkt naar de wrakstukken van een stukgelopen relatie? Wanneer een conflict je emotioneel en lichamelijk heeft gesloopt en je je innerlijk 'leeg' voelt?

Wanneer je pijn ervaart over verlies van werk, van een kameraad of van een partner waarmee je je verbonden voelde? Of de frustratie over verlies aan zelfrespect of oriëntatie, wanneer je worstelt met gevoelens en vragen rondom je eigenwaarde en betekenis?

In dit artikel willen we aan de hand van een Psalm van David erbij stilstaan dat menselijke emoties, met zijn hoogte- en dieptepunten, 'normaal' zijn en om oriëntatie en verwerking vragen. We mogen voelen, pijn hebben, God en onszelf vragen stellen en worstelen... als we maar óók blijven hunkeren naar een rustpunt, naar een weg die ons verder leidt. Naar een ontmoeting met God, naar meer inzicht en nieuwe visie voor de toekomst. David is in deze Psalm met God in gesprek en zoekt een ontmoeting van hart tot hart, een ontmoeting die werkelijk plaatsvindt en waarover hij vol ontzag verwonderd is.

Psalm 139

*HEERE, U doorgrondt en kent mij.
Ú kent mijn zitten en mijn opstaan,
U begrijpt van verre mijn gedachten.
U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
U bent met al mijn wegen vertrouwd.*

*Al is er nog geen woord op mijn tong,
zie, HEERE, U weet het alles.
U sluit mij in van achter en van voren,
U legt Uw hand op mij.
Dit kennen – het is mij te wonderlijk,
te hoog, ik kan er niet bij.*

*Waar kan ik Uw Geest ontgaan,
waar Uw aangezicht ontvluchten?
Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar;
of legde ik mij neer in de hel, zie, U bent daar.*

*Nam ik vleugels van de dageraad,
woonde ik aan het einde van de zee,
ook daar zou Uw hand mij leiden
en Uw rechterhand mij vasthouden.*

*Zei ik: Ja, duisternis zal mij opslokken! –
dan is de nacht een licht om mij heen.
Zelfs de duisternis maakt het voor U niet duister,
maar de nacht licht op als de dag,
de duisternis is als het licht.
Want Ú hebt mijn nieren geschapen,
mij in de schoot van mijn moeder geweven.
Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben;
wonderlijk zijn Uw werken,
mijn ziel weet dat zeer goed.*

*Mijn beenderen waren voor U niet verborgen,
toen ik in het verborgene gemaakt ben
en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.
Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien,
en zij alle werden in Uw boek beschreven,
de dagen dat zij gevormd werden,
toen er nog niet één van hen bestond.*

*Daarom, hoe kostbaar zijn mij Uw gedachten, o God,
hoe machtig groot is hun aantal.
Zou ik ze tellen? Zij zijn talrijker dan korrels zand;
ontwaak ik, dan ben ik nog bij U.*

*O God, breng de goddeloze om!
Mannen van bloed, ga weg van mij.
Want met listige plannen spreken zij over U
en zij zetten Uw vijanden aan tot valsheid.*

*Zou ik niet haten, HEERE, wie U haten,
walgen van wie tegen U opstaan?
Ik haat hen met een volkomen haat,
mijn eigen vijanden zijn het.*

*Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart,
beproof mij en ken mijn gedachten.
Zie of er bij mij een schadelijke weg is
en leid mij op de eeuwige weg.*

God is aanwezig

In de verzen 1-6 schetst David ons de aanwezigheid van God. Tegenover onze onrust plaatst Hij God als een Levende werkelijkheid als Iemand die onze menselijke beperkingen overspant en ons boven onze dilemma's kan uittillen. Omdat Hij aanwezig is, begrijpt, invoelt, alles overziet, als een hemelse Vader ons geluk beoogt en ons wil vasthouden.

Het is een beeld dat ons ruimte wil geven om ons te kunnen uiten, om vrij adem te kunnen halen, om maskers af te leggen en om onbevreesd eerlijk te worden naar God en onszelf. Om ergens een

rustpunt te vinden en van daaruit een nieuwe oriëntatie. Uiteindelijk kent God de motieven van ons innerlijk behang en wil Hij meeleven, meelijden en een nieuwe koers aangeven. God komt dan ook niet gelijk met verwijt of advies maar alleen maar met Zichzelf. Met Zijn aanwezigheid en Zijn 'kennen' van ons en onze situatie. Hij is er, daar gaat het om, en dit weten schept ruimte voor een ontmoeting, voor een gesprek, voor een nieuwe oriëntatie.

Laten vinden

De verzen 7-12 bepalen ons bij twee menselijke mogelijkheden: de neiging om ons voor God te verstoppen of door te erkennen dat dit geen enkele zin heeft. Ten eerste omdat we God niet kunnen ontlopen en ten tweede omdat we er geen reden voor hebben. Ondanks de ontrouw en ongehoorzaamheid van de mens, heeft God immers – in de Persoon van Jezus Christus – duidelijk gemaakt dat Hij ons niet opgeeft. Dat Hij juist uitzielt naar een herstelde relatie waarbij we ons door Hem laten vinden en ons met Hem laten verzoenen door te geloven in Jezus Christus. Jezus die als een Middelaar tussen God en de mens de weg voor herstel en vernieuwing vrij maakte. Wanneer we ons dit bewust zijn, hoeven we ons niet uit vrees voor afwijzing, voor God te verstoppen. Dan mogen we een zoekende God tegemoet gaan en ons door Hem bewust laten kennen...

Waar de verzen 1-6 vooral Gods aanwezigheid schetste en Zijn nabijheid die ons wil omgeven, geven de verzen 7-12 aan dat het van ons de bereidheid en keuze vraagt om ons voor Gods aanwezigheid niet te verstoppen, maar Hem tegemoet te gaan. Zelfs met de donkere plekjes omdat Gods licht ons te machtig is geworden en we in Zijn licht genezing en vernieuwing willen ontvangen. Alleen Gods licht is immers in staat om onze duisternis te verdrijven.

Waardevol voor God

Wanneer er ooit een twijfel over onze waarde voor God boven komt, bepalen de verzen 13 t/m 18 de leugen daarvan, want we zijn waardevol voor God. Hij zag ons al toen we als een kleine foetus in de buik van onze moeder groeiden. Toen al had Hij oog voor ons als een uniek persoon, als iemand met eigen gevoelens, gedachten en mogelijkheden. Deze verzen sporen ons aan om ons – zoals we zijn – open te stellen voor God en Zijn unieke weg voor ons leven. Hij houdt ons vast – ook als wij ons stuurloos voelen – Hij wil ons door 'hitte' en 'kou' heen helpen, omdat we kostbaar zijn voor Hem en het van Hem verwachten.

Afwijzing van God

Wanneer je zo doordrongen raakt van Gods trouw, kan de menselijke ontrouw en hardheid des te zwaarder vallen. Hoeveel mensen leggen alles niet trots naast zich neer, zonder schuldgevoel naar God en anderen? Ze volharden in hun spot en hoogmoed en honen daarmee Gods plan voor de mens en de wereld. David ervaart deze 'vijandschap' als pijnlijk en onverdraagzaam en spreekt hierover in de verzen 19-22. Hij ziet heel duidelijk; wie niet voor God is, is tegen Hem. Er is geen andere weg. God vraagt in Zijn Grootheid en Liefde erkenning. Je valt óf verwonderd voor Zijn voeten en aanvaardt Zijn leiding over je leven, óf je wijst Hem af en daarmee Zijn Vaderhart. Het is de oude keuze vanaf de val in het paradijs: wil je als mens beelddrager van God zijn en leven in harmonie met Zijn plan of wil je zelf god zijn en je leven bepalen?

Opstandig hart

David is zich echter ook bewust dat er niet alleen sprake is van vijanden rondom hem. Er is ook een vijand in ons eigen hart: een opstandige geest die tegen God ingaat en het goede van Zijn wil in twijfel trekt. David erkent zijn eigen kwetsbaarheid en bidt: *'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij...'* – ik wil niet dat er één van mijn gedachten voor U verborgen blijft. Houd mij in het oog, o God, maak mijn hart attent als ik de verkeerde kant opga, wijs mij de weg. Leg in mij de kiemen van gehoorzaamheid en leid mij in Uw spoor naar de eeuwigheid.

Het gebed van David spoort ons ook aan om:

- Stil te worden voor God.
- Hem in ons hele leven te betrekken.
- Hem de richting te laten bepalen van onze toekomst door open te staan voor Zijn leiding.
- Steeds weer bewust te kiezen voor God en Zijn plan.
- Te weten dat God niet alleen ons verleden en heden kent en ons met Zijn nabijheid wil omgeven, maar ook onze toekomst.
- Te geloven dat Hij genoeg om ons geeft om met ons onderweg te zijn en te blijven.

Tot in eeuwigheid.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Durf ik eerlijk mijn eigen hart te onderzoeken en na te denken over mijn omgang met God?
2. Wil ik groeien in de vertrouwelijke omgang met Hem?

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
---